

[Baunsgaard.]

hr. Axel Kristensen og hr. Poul Sørensen ikke var tilfredse med min form. Jeg formoder, det var betegnelsen hykleri, man ikke kunne lide. Må jeg da gøre opmærksom på, hvad det er, de ærede medlemmer gør sig skyldig i. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen argumenterede for forslaget med, at man herved skal afgrænse de livsvigtige områder og ikke komme til at stå i den situation, at man ikke ved, hvad der er livsvigtigt, og derved komme til at gribe ind i storkonflikter. Det ærede medlem hr. Poul Sørensen begrundede lovforslaget med, at man skal kunne gribe ind i storkonflikter, som samfundet ikke kan finde sig i. Jeg skal ikke bruge flere ord for at betegne dette. Jeg skal kun sige til det ærede medlem hr. Axel Kristensen, at benævnelsen politisk fidus tog jeg ikke med.

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen kan tilsyneladende lide, at man siger det med citater, og jeg har ikke noget imod franske citater, hverken af Voltaire eller andre. Jeg vil for mit vedkommende slutte med at citere en anden franskmænd, nemlig Rousseau. Han siger om det, jeg altså ikke skal gentage, at man må beundre det ry, han har fået for skarpsindighed, som dog kun kan skrive sig fra evnen til at forklare det, som ikke eksisterer, og underkende det, der foreligger.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: I anledning af den højtærede ministers sidste bemærkning til mig vil jeg gerne gøre opmærksom på, at jeg kun har citeret Alfred Petersens tale én gang. Jeg har citeret en udtalelse af Alfred Petersen; det var, da jeg sidst talte; det andet har jeg ikke direkte citeret. Jeg kender ikke det dementi, men jeg omtalte det ved en tidligere debat her i tinget og gjorde opmærksom på, at de ting, som den højtærede minister nu siger, er dementeret; det blev forsvaret i lederen i Arbejdsmændenes Fagblad. Det må være nok til at fastslå, at det, jeg har fremført, dækker over for de reelle synspunkter i det pågældende forbund.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Til det ærede medlem hr. Baunsgaard vil jeg blot sige, at det er

absolut en misforståelse; at jeg ikke var tilfreds med hans form. Det var jeg i allerhøjeste grad, det er den måde, som gavner vor sag bedst.

Hvad angår den højtærede økonomiministers bemærkning, kan jeg kun sige, at vi har jo ikke fået opklaret, hvornår den voldgift, som skal bringes i anvendelse, hvis man kommer ud i en konfliktsituation, skal etableres.

Hvis den højtærede minister mener, at udviklingen har været en sådan, at man nu i 1960 kan vente, til konflikten er godt i gang, har man altså i løbet af disse 5 år taget et meget vidtgående skridt. Før ville man have voldgiftsinstitutionen i orden først, hvad vi altså også vil nu. Jeg kunne ikke finde anden mening i den højtærede ministers indlæg, end at etableringen af denne voldgift næsten var det sidste, der skulle ske under en konflikt, som ikke kunne klares på anden måde. Hvis det kan udlægges på den måde, som jeg altså helst vil udlægge det på, at vi i ro og mag kan overveje, hvorledes den skal etableres, så er vi på fælles standpunkt endnu, men jeg har opfattet det sådan, at det standpunkt er forladt, og at sagen først kan behandles midt i en forrygende konflikt.

Et ord til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen. Jeg påskønner det arbejde, som det ærede medlem gør inden for jernindustrien; det ser vi alle på med forventning, kan jeg sige, men jeg synes, at den ændring i strukturen på arbejdsmarkedet, som vi altså vel i nogen grad har samme syn på, går lidt langsomt, og jeg skal ikke nægte, at jeg med bekymring ser på den stigende indflydelse, som arbejdsmændenes formand har fået her i de senere år. Det peger jo også i retning af, at vi kan komme til at stå over for vanskeligheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Axel Kristensen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.